

Apáczai Kiadó, 2003. – 64. o.

6. Chovriy Sofiya. The main tendencies of development in European musical pedagogy / Sofiya Chovriy // Гуманітарний вісник : додаток 1 до Вип. 27, Т. I (34). Тематичний випуск «Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору». – Київ : Гнозис, 2012. – С. 496-512.

7. Kodály Zoltán. 333 olvasógyakorlat. Bevezető a magyar népzenebe: Kottás-betűs kiadás / Zoltán Kodály. – Budapest : Editio Musica Budapest, Z. 3741, 1982. – 68. o.

8. Raffay Katalin. Ötödik daloskönyvem : Ének-zene az általános iskola 5. osztálya és a 11 éves tanulók számára / Katalin Raffay. – Celldömölk : Apáczai Kiadó, 2001. – 72. o.

9. Süle Ferenc. Első daloskönyvem. – 1. osztály / Ferenc Süle. – Celldömölk : Apáczai Kiadó, 1998. – 48. o.

10. Süle Ferenc. Második daloskönyvem. – 2. osztály / Ferenc Süle. – Celldömölk : Apáczai Kiadó, 2002. – 48. o.

References

1. Tainel, E., 2007. Teoriya i praktyka zagalnogo muzychnogo vyhovannya za metodom vidnosnoyi solmizatsiyi [Theory and practice of general musical education according to the method of relative solmization]. Lviv : Vydavnychiy sentr LNU im. I. Franko.

2. Chovriy, S., 2005. Muzichne vyhovannya v pochatkoviy shkoli Ugorschyny [Musical Education in Primary School in Hungary]. In Acta Beregsasiensis : scientific herald of Ferenc Rákóczi II Transcarpathian Hungarian College of Higher Education : collection of scientific works: Vol. IV (4), pp. 98-117. Beregovo : SP «PoliPrint».

3. Chovriy, S., 2011. Muzychno-pedagogichna koncepciya Zoltana Kodaya [Kodály Zoltán's Musical and Pedagogical Concept]. In Scientific herald of Uzhorod national university. Series: Pedagogics. Social work : collection of scientific works : Vol. 23, pp. 204-206. Uzhgorod : Vyd-vo DVNZ «Uzhgorodskiy nacionalniy universitet».

4. Albertné Balogh Márta, 2001. Khamadik daloshkonyvem : Enek-zene az altalanosh ishkola 3 ostalya samara [My Third Song-Book : Songs and Music for the 3rd Form of Primary School]. Celldomolk : Apatsai Kiado.

5. Albertné Balogh Márta, 2003. Negyedik daloshkonyvem : Enek-zene az altalanosh ishkola 4 ostalya samara [My Fourth Song-Book : Songs and Music for the 4th Form of Primary School]. Celldomolk : Apatsai Kiado.

6. Chovriy Sofiya, 2012. The main tendencies of development in European musical pedagogy. In Humanitarian Herald : supplement 1 to Issue 27, Vol. I (34). Tematichniy vypusk «Vischa osvita Ukrainy u konteksti integratsiyi do yevropeiskogo osvithnoogo prostoru», pp. 496-512. Kyiv : Gnozis.

7. Kodály Zoltán, 1982. 333 olvashogyakorlat. Bevezeto a magyar nepzenebe : Kottash-betush kiadash [333 Reading Tasks. Introduction to Hungarian Folk Music : Music-letter publication]. Budapest : Editio Musica Budapest. Z. 3741.

8. Raffay Katalin, 2001. Otodik daloshkonyvem : Enek-zene az altalanosh ishkola 5 ostalya es a 11 evesh tanulok samara [My Fifth Song-Book : Songs and Music for the 5th Form of Primary School and for 11 Year-Old Learners]. Celldomolk : Apatsai Kiado.

9. Süle Ferenc, 1998. Elsho daloshkonyvem. 1 ostaly [My First Song-Book. 1 form]. Celldomolk : Apatsai Kiado.

10. Süle Ferenc, 2002. Mashodik daloshkonyvem. 2 ostaly [My Second Song-Book. 2 form]. Celldomolk : Apatsai Kiado.

В статтє освєщенє музикально-педагогическая концепция венгерского композитора, педагога, фольклориста Золтана Кодая, которая оказала большое влияние на развитие общего музыкального образования Украины во второй половине XX века. Сделан системный анализ релятивной сольмизации З. Кодая, которая способствует развитию вокально-хоровых навыков, метро-ритмического чувства, музыкальной памяти, творческого мышления и активизации музыкальных способностей школьников. В исследовании обоснована значимость релятивной системы сольмизации в области теории и практики общего музыкального образования.

Ключевые слова: релятивная сольмизация, абсолютная сольмизация, звуковысотный слух, слоги ритма, буквенная запись, ручные знаки.

The article deals with the musical and pedagogical concept of the Hungarian composer, pedagogue, folklore specialist Kodály Zoltán that had great influence on the development of general musical education of Ukraine in the second half of XX century. The aim of the research is to reveal the main principles of the relative system of solmization that was scientifically substantiated by Kodály Zoltán for further improvement of the teaching and educational process as well as the perspectives of applying the relative method at musical art lessons under the conditions of the "New Ukrainian school" concept. The article gives grounds for the main elements of Kodály Zoltán's concept, the main principle of which is the formation of children's musical skills on the national song basis with the application of relative solmization. The author performed a systematic analysis of the relative method of solmization that fosters the development of vocal and choral skills, metric and rhythmic sense, musical memory, creative thinking as well as activation of schoolchildren's musical skills. The author also analysed the sequence of studying the degrees as well as metric and rhythmic units in 1-5 forms of Hungarian schools, revealed the meaning of manual signs, practical singing activity according to the method of modal solmization. Scientific novelty of the research lies in singling out progressive historical achievements in the field of general musical education in the second half of XX century and the claim that relative system of solmization can become an effective means of developing musical skills of primary school learners.

Key words: relative solmization, absolute solmization, sound-sensitive hearing, compositions of the rhythm, lettered entry, hand signs.

УДК 37.04

Мороз Федір Васильович,

старший викладач,

Мукачівський державний університет, м. Мукачеве

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В РОЗВИТКУ І РОСТІ ДІТЕЙ ІЗ ВРАХУВАННЯМ ВІКОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ

В статті розглядається проблема фізичного виховання як спеціально організованих рухів, які поліпшують діяльність серцево-судинної, дихальної та нервової систем, зміцнюють опорно-руховий апарат, покращують обмін речовин. Схарактеризовано умови фізичного виховання дітей різних вікових категорій, що базується на даних інноваційних практик. Наголошено, що теорія фізичного виховання дітей спрямована на сприяння удосконаленню всієї системи фізичного виховання. Акцентовано увагу на взаємозв'язку фізичного виховання із завданнями розумового, морального, трудового і етичного виховання. Підкреслено, що рухові навички полегшують зв'язок з навколишнім середовищем і сприяють його пізнанню, а правильне виконання фізичних вправ ефективно впливає на фізичний розвиток.

Ключові слова: фізична культура, вікові особливості, рухова діяльність, фізичний розвиток, уроки фізкультури.

Постановка проблеми. Оцінюючи значення фізичного виховання у шкільному віці, необхідно враховувати її необхідність у вирішенні завдань загальної фізичної освіти і фізичного розвитку. Необхідно виходити з того, що рухова активність – природна потреба організму, що росте, невідмінна умова фізичного розвитку, зміцнення здоров'я та підвищення опору організму несприятливим умовам. Фізична культура у шкільному віці має особливо велике значення для формування необхідних у житті рухових вмінь, навичок, оволодіння основами їх практичного використання у різних умовах рухової діяльності. У навчанні рухових дій у цьому віці можна виділити етапи, сприятливі для швидкого і повноцінного засвоєння нових рухових дій. У процесі цілеспрямованого використання цієї особливості створюються найкращі умови для всебічного розвитку рухових якостей.

Основним завданням фізичного виховання в розвитку і рості дітей є «Зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи освіти» необхідно проводити велику роботу для поліпшення навчання й виховання учнів. Значно удосконалити зміст фізичної культури як навчального предмета в школі інноваційними підходами, викоринювати недооцінку фізичного виховання учнів. На заняттях з фізичного виховання в школі учні здобувають досить повні знання рухової діяльності, набувають потрібних рухових умінь і навичок [4, с. 5-6].

Сьогодні поставило перед вітчизняною спортивною наукою завдання – всебічно дослідити й осмислити закономірності та перспективи розвитку с в період активної комп'ютеризації, впливу на організм дітей і на цьому ґрунті розробити науковий проєкт реформування національної системи фізичного виховання. Наслідком впливу зовнішніх установок з урахуванням характеру, індивідуальних особливостей дітей слід врахувати і активізувати власні позиції, здатність учнів взяти на себе відповідальність за рівень своєї фізичної підготовленості, свої вчинки і зміст власного, дуже часто нездорового, способу життя. Зовнішнє залишиться зовнішнім, якщо не торкається глибин людської душі. Саме зовнішність впливу залишає іноді учнів внутрішньо пасивними.

Конкретизуючи завдання фізичного виховання необхідно формувати особливості й ініціативу із критичним ставленням до навколишнього світу, сильну духом і тілом. Оригінальний погляд на виховання висловив Г. Сковорода. На його думку, завданням виховного процесу є народити і зберегти здоров'я та навчити вдячності, що в сукупності допомагає бути людині щасливою.

Отже, головним завданням у процесі реформування шкільного фізичного виховання на сучасному етапі є створення в навчальних закладах адекватних умов, які сприяли б активізації вищих потреб особливості школярів. Річ у тому, що потреба у постійному самовдосконаленні є природною, і зовнішні установки можуть віддзеркалювати цю потребу в глиб душі. Новий підхід до процесу фізичного виховання повинен відрізнятися своєю сприятливістю на кожного учня зокрема, врахувати його природні нахили та особливості. До головних засад освітньої політики належить спрямованість навчання і виховання на індивідуальний розвиток особливості, задоволення її потреб та інтересів, зміцнення фізичного і морального здоров'я [3, с.5-6].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Основним компонентом фізичної освіти є відповідні знання. Методика їх формування, а й визначається специфікою предмета. Здійснення завдань з фізичного виховання в розвитку і рості дітей досягається цілеспрямованим змістом, правильною організацією і проведенням уроків фізичної культури. Відповідно до заняття фізичної культури необхідно ставити завдання уроків фізичної культури з урахуванням вікових і статевих особливостей дітей. Окремо розглядати особливості побудови уроку з урахуванням планування навчального матеріалу й обміну успішності. Основне місце у розвитку і рості дітей необхідно відвести спеціальними методиками навчання, (У розділах: «Гімнастика», «Легка атлетика», «Лижна підготовка», «Ігри», «Плавання») врахувати послідовність.

Завдання тісно пов'язані між собою і розв'язуються в

єдиному процесі, але водночас розв'язання кожного із них має і свої шляхи [4, с.6-7]. При вирішенні освітніх завдань йдеться перед усім про піднесення розвитку рухових здібностей учня до такого рівня, який дасть йому змогу вільно управляти власними рухами в будь-якій життєвій обстановці. Хто володіє належною кількістю вмінь, той ніколи не розгубиться, вчасно здійснить дії, котрі найкращим чином відповідають ситуації, що виникла. Фізично розвинений учень зуміє швидко прийняти правильне рішення, зіткнувшись, наприклад, із водною перешкодою. Такого рівня підготовки учням можна досягти в ході шкільного навчання, шляхом послідовного розв'язання на кожному уроці конкретних завдань (опанування окремими рухами, що об'єднуються потім у рухові дії, а ті у свою чергу, - у рухову діяльність). Кожен учитель повинен прагнути, щоб його учні оволоділи широким набором рухових умінь, що в подальшому призведе до покращення розвитку й росту дітей. Необхідно навчити дітей розрізняти основні характеристики рухів. Виконання завдань із заданою віддаллю, швидкістю, силою і амплітудою викликає великий інтерес в учнів, вносить елемент емоційності та різноманітності. Виховання здатності управляти рухами тісно пов'язана з умінням оцінювати виконувані рухи в часі, просторі і за рівнем м'язових зусиль. Спочатку раціонально навчити дітей розрізняти окремі характеристики рухів загалом, потім – рухів окремими частинами тіла з різною амплітудою (руками, тулубом, ногами) і всім тілом. При цьому необхідно чергувати рухи з великою і малою амплітудами, швидкі й повільні, з великим і малим зусиллям. Рухи, що різко відрізняються за характером, легше запам'ятовуються, ніж подібні [3, с.18-19].

З давніх давен фізичні вправи застосовували для свідомого, цілеспрямованого й активного впливу на розвиток організму в цілому й окремих його систем. У загальній системі фізичного виховання фізичні вправи сформувалися у вигляді гімнастики, ігор, спорту, туризму. При застосуванні фізичних вправ як засобу вирішення завдань фізичного виховання основне значення мають форми і методи організації педагогічного процесу.

Гімнастика, ігри, спорт і туризм – це єдина система засобів і методів фізичного виховання дітей із врахуванням вікових властивостей.

Слід зазначити, що серед засобів і методів фізичного виховання гімнастика посідає провідне місце як основний засіб і метод фізичного виховання дітей для їх всебічного розвитку [7, с.31-32].

Вибіркова спрямованість учнів на певні види фізкультурної і спортивної діяльності проявляється в інтересі. Під впливом інтересу вдосконалюється характер діяльності, поліпшуються її результати, тому інтерес може стати нахилом або перерости в потребу занять фізкультурою чи обраним видом спорту. Фізична культура, спорт і праця справляють найбільший виховний вплив тоді, коли вони тісно поєднуються у життєдіяльності дітей.

Навчальні заняття є основою формування фізичного виховання і розвитку дітей. У процесі навчальних занять поряд з набуттям відповідних теоретичних знань і практичних навичок в учнів повинно бути сформоване усвідомлення необхідності постійних занять фізичною культурою і спортом. Ранкова гімнастика вдома є важливим доповненням щоденних вправ до уроків фізкультури. Гімнастика до занять має головним чином оздоровчі та виховні завдання, а також сприяє зміцненню м'язової системи, поліпшує поставу і координацію рухів. Систематичне виконання гімнастики до занять виховує у дітей звичку регулярно займатися фізичними вправами. Гімнастика до занять допомагає цілеспрямовано починати навчальний день [6, с.8].

Мета статті: розглянути вплив фізичного виховання на розвиток дітей різних вікових категорій, засобами фізичних вправ, проаналізувати шляхи залучення молодшого покоління до занять фізичними вправами.

Результати дослідження. Не менше значення має внесок шкільної фізичної освіти у розвиток особистості молодих людей, формування їхнього світогляду та життєвої позиції, моральних рис та вольової зосередженості. Організму підлітка притаманні дві

основні закономірності: ріст і розвиток. Їх треба знати для того, щоб правильно і цілеспрямовано здійснювати фізичне виховання, визначати вплив тих чи інших фізичних вправ, ігор на організм. Ці знання допоможуть батькам самостійно підбирати найбільш ефективні рухи для своїх дітей і правильно судити про їх психологічний і фізичний розвиток.

Кожному віковому періоду характерні свої кількісні анатомічні і фізіологічні показники [2, с.6-7]. Для оцінки фізичного розвитку підлітка необхідно використовувати основні норми (стандарти). Особливою складністю і характером морфологічного й функціонального розвитку організму дітей відзначається період 11-15 років, період переходу від дитинства до юності [4, с.12-13]. Особливого значення під час занять фізичними вправами (зокрема для визначення міри фізичного навантаження на організм школяра) набуває врахування особливостей розвитку серцево-судинної і дихальної систем.

Працездатність дітей, їхня можливість виконувати те чи інше фізичне навантаження значною мірою залежить від правильних й систематичних занять фізичними вправами, які зміцнюють серце, удосконалюється його робота й позитивно впливають на зміну складу крові, поліпшують її захисні якості. Вирішальне значення для правильної постановки фізичного виховання учнів має врахування особливостей розвитку центральної нервової системи, якій належить провідна роль у регулюванні життєдіяльності всього організму. Вона координує діяльність усіх органів і систем, забезпечує цілісне пристосування організму до навколишнього середовища, до дій фізичних вправ [4, с.12-13].

Діти, які регулярно займаються фізичними вправами, не мають серйозних захворювань, наділені хорошою розумовою і фізичною працездатністю, загартовані, не бояться простуди, мають струнке гарне тіло. Але зараз кожному необхідно не тільки знати, але й добре розуміти, яким чином рух впливає на організм. Дуже важливо виробляти в собі свідому і цілодобову потребу в фізичних вправах, як потребу в їжі, сні, роботі [1, с.4,5].

Дослідження гігієністи, фізіологі і педагогі свідчать про те, що рух є природною потребою дітей. Обмеження м'язової діяльності не тільки затримує фізичний і розумовий розвиток дитини, а й призводить до наступних труднощів, щодо оволодіння тієї або іншої життєво-необхідною навичкою.

Молодший шкільний вік – важливий період фізичного виховання дітей, коли виробляється їхня постава розвиваються основні фізичні якості (сила, витривалість, спритність, гнучкість), формуються і вдосконалюються рухові вміння і навички.

Режим дня має передбачити якомога більшу рухову активність школяра (ранкова гігієнічна гімнастика вдома, фізкультурні хвилини на уроках і паузи під час виконання домашніх завдань, фізичні вправи та ігри на перервах, заняття фізичними вправами після занять, самостійні прогулянки, катання на ковзанах, санчатах, ходьба на лижах, їзда на велосипеді, ігри з однокласниками, заняття в шкільних спортивних гуртках і сексах ДЮСШ, посильна праця, тощо) [5, с.3-4].

Кінцевою метою занять фізичної культури є зміцнення здоров'я учнів, забезпечення їхнього всебічного розвитку, підготовка до життя. Кінцева продукція: знання, рухові вміння і навички, високий рівень фізичної підготовленості, особисті якості учнів – моральні, емоційно-вольові, інтелектуальні, естетичні.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Аналіз

діяльності кращих шкіл з фізичного виховання свідчить, що справжній успіх приходить там, де при персональній відповідальності кожного за свою ділянку роботи є повна взаємодія, взаємодопомога, взаєморозуміння між членами педагогічного колективу. Лише в цьому випадку фізична культура, культ здоров'я органічно входять у повсякденне життя школи. Досвід роботи кращих учителів початкових класів, класних керівників із числа вчителів – предметників свідчать, що засоби фізичної культури є надійним помічником як у зміцненні здоров'я, і рості дітей різних вікових категорій, так і у формуванні особистості учня.

Беручи участь у фізичному вдосконаленні учнів, усі педагоги глибше вивчають їх характери і нахили, формують моральні якості, організаторські здібності, активно впливають на громадянське становлення школярів [3, с. 228-229].

Педагогічні вміння, сформовані на основі особистих здібностей для виконання педагогічних функцій, визначається як мистецтво навчання і виховання, що постійно вдосконалюється. У практичній діяльності вчителів використовуються спеціальні прийоми викладання, які сприяють підвищенню рівня засвоєння школярами навчального матеріалу. За допомогою слова вчитель пояснює школярам будову рухів, способи їх виконання, механізм впливу для здоров'я, сфери використання в житті тощо. Описати словесно рухові дії – це значить розповісти учням про їх елементи, встановити зв'язки між ними, роз'яснити темп, ритм, амплітуду виконання дій. Учні краще розуміють навчальний матеріал, якщо вчитель образно викладатиме його. Слово входить у свідомість через образ. Однією з важливих умов фізичного виховання в розвитку і рості дітей є диференційний підхід до учнів. Різні форми фізичного виховання учнів, як правило здійснюється під керівництвом вчителя фізичної культури, тренера і передбачають масове залучення дітей до систематичних занять фізкультурою і спортом. Велику роль в основних завданнях з фізичного виховання в розвитку і рості дітей відіграє педагогічна майстерність вчителя, яка реалізує свої професійні функції: передає учням соціальний досвід, формує у них соціальні й особисті якості, готує до життя, використовуючи спеціальні прийоми викладання, які сприяють підвищенню рівня засвоєння школярами навчального матеріалу. Однак не завжди спорт позитивно впливає на фізичний розвиток. Захоплення вправами, пов'язаними з великим фізичним напруженням (силові, піднімання вантажу та ін.), може викликати сповільнення росту кісток кінцівок у довжину, збільшення їх у поперечнику. Застосування силових вправ слід обмежувати.

У підлітковому віці діти нерідко переоцінюють свої сили і можливості, надмірно перевантажуючи себе. Для дівчаток у будь-якому віці, зважаючи на особливості організму, треба зменшувати загальне навантаження.

Завдання вчителя – запобігти, цьому, пояснити і показати на прикладах, що це може шкідливо відбитися на здоров'ї.

Під керівництвом учителя діти оволодівають різними руховими діями, що сприяє зростанню їх м'язової сили, розвитку спритності, витривалості та ін.. Ці досягнення певною мірою стимулюють основні завдання фізичного виховання в розвитку і рості дітей різних вікових особливостей, формування у школярів прагнення систематично займатися фізичними вправами, виробленню почуття відповідальності за якісне їх виконання. Заняття спортом набувають великого оздоровчого значення, позитивно впливаючи на ріст і розвиток підлітків і юнаків.

Список використаних джерел

1. Литвинов Е.Н. Как стать сильным и выносливым / Е.Н. Литвинов, Л.Е. Любомирский, Г.Б. Мейксон. – Москва: Просвещение, 1984 р.-С 63.
2. Дубовис М.С. Физическая культура школьников 4-8-х классов / М.С. Дубовис. – М.:Издательство «Здоровья», 1979. – С 216.
3. Шиян Б.М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Частина 2. / Б.М. Шиян. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2006.-С 248.
4. Кузнецова З.І. Фізична культура в V-VIII классах / З.І. Кузнецова. – Київ : Радянська школа, 1967. – С.350.
5. Борисенко А.Ф. Руховий режим учнів / А.Ф. Борисенко, С.Ф. Цвек. – Київ : Радянська школа, 1989.-С.190.

6. Ведмеденко Б.Ф. Виховне значення фізкультури і спорту / Б.Ф. Ведмеденко. – Київ: Знання, 1986. – С.50.
7. Гімнастична термінологія / Ю.М. Саліамін, І.А. Терешенко, С.П. Прокопюк, Т.М. Левчук. – Київ: Олімпійська література, 2010. – С.144.

References

1. Lytvynov E.N., Liubomyrskiy L.E., Meikson H.B. (1984), Kak stat' syl'nym y vynoslyvym [How to become strong and enduring], Moscow: «Enlightenment», P. 63
2. Dubovys M.S. (1979), Fyzycheskaya kul'tura shkol'nykov 4-8-kh klasov [Physical culture of schoolchildren of 4-8th grades], Publishing House «Health», P. 216.
3. Shyian B.M. (2006), Teoriya i metodyka fizychnoho vykhovannya shkolyariv [Theory and method of physical education of schoolchildren], Part 2, Ternopil: Educational Book - Bogdan, P. 248.
4. Kuznetsova Z.I. (1967), Fizychna kul'tura v V-VIII klasakh. [Physical culture in 5-8 grades], Kyiv «Soviet school», P. 350.
5. Borysenko A.F., Tsvek S.F. (1989), Rukhovyy rezhym uchniv [Activity Regime of Students], Kyiv «Soviet school», P. 190.
6. Vedmedenko B.F. (1986), Vykhovne znachennya fizkul'tury i sportu [Educational value of physical culture and sports], Kyiv «Znannia», P. 50.
7. Saliamin Yu.M., Tereshchenko I.A., Prokopiuk S.P., Levchuk T.M. (2010), Himnastychna terminolohiya [Gymnastics terminology], Kyiv «Olympic Literature», P. 144.

В статье рассматривается проблема физического воспитания как специально организованных движений, которые улучшают деятельность сердечно-сосудистой, дыхательной и нервной систем, укрепляют опорно-двигательный аппарат, улучшают обмен веществ. Охарактеризованы условия физического воспитания детей разных возрастных категорий, основанных на данных инновационных практик. Отмечено, что теория физического воспитания детей направлена на содействие совершенствованию всей системы физического воспитания. Акцентируется внимание на взаимосвязи физического воспитания с задачами умственного, трудового и нравственного воспитания. Подчеркнуто, что двигательные навыки облегчают связь с окружающей средой и способствуют его познанию, а правильное выполнение физических упражнений эффективно влияет на физическое развитие.

Ключевые слова: физическая культура, возрастные особенности, двигательная деятельность, физическое развитие, уроки физкультуры.

The basis for the comprehensive development of children is physical education. Physical education has an educational, educational and recreational purpose; it is aimed at ensuring physical health and harmonious development of the individual, preparation for work, life in society, and physical education. The main means of physical education are physical exercises - specially organized movements. Physical education, as well as education in general, is the process of solving certain educational tasks, which is characterized by all the general features of the pedagogical process, or it is carried out in self-education. Organized PT classes, as well as free motor activity, improve the activity of the cardiovascular, respiratory and nervous systems, strengthen the musculoskeletal system, improve metabolism. The purpose of physical education should be objective, the reflection of our society in fully physically trained people for creative work and other socially important activities. Physical education of children of different age groups is continuously developed and enriched with new knowledge, gained through research, and covering various aspects of physical education of adolescents, and their motor skills formation in particular. Studying patterns of child's development, pointing out the most essential and substantiating it, the theory of physical education of children, contributes to the improvement of the whole system of physical education. Taking into account age-specific features, in order to achieve the goal of physical education of children the main tasks of physical education should be solved in complex and in relation to the tasks of mental, moral, labor and ethical education. The children's motor skills are formed relatively easy. Motor skills facilitate communication with the environment and promote its cognition, while the correct performance of physical exercises effectively affects physical development. Physical exercises, as a means of physical education, are formed for a long time, together with the civilization development and the formation of ideas about the possibility of the human body strengthening.

Key words: physical education, age-specific features, motor activity, physical development, PT classes

УДК 37.011.32:878

Репко Інна Петрівна,
кандидат педагогічних наук, доцент,

Одарченко Вероніка Ігорівна,
кандидат педагогічних наук, доцент,

Ільченко Оксана Валеріївна,
кандидат педагогічних наук, доцент,

Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради, м. Харків

СОЦІАЛЬНЕ САМОПОЧУТТЯ ЯК СКЛАДОВА СОЦІАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Зміст наукового дослідження розкриває значення поняття «соціалізація». У ході роботи детально проаналізовано літературні джерела з різних наук даного аспекту. У статті висвітлено специфіку та типові проблеми соціальної адаптації студентів на етапі навчання у ЗВО. Визначено емоційну складову процесу соціальної адаптації – соціальне самопочуття студентської молоді.

Ключові слова: студент, соціалізація, адаптація, самопочуття, особистість.

Постановка проблеми. У процесі формування вітчизняної освітньої політики сьогодні актуальності набуває значення духовних, світоглядних засад, системи ідей, концепцій бачення нового розвитку суспільства, що спиратиметься на державні й суспільні механізми управління освітою, урахуватиме регіональні й місцеві особливості роботи навчальних закладів. Створюються умови для свободи вибору освітніх технологій, методів, практик для

повноцінного розвитку кожної людської особистості, кожного громадянина України. Важливість цієї стратегії розвитку полягає в тому, що процес соціалізації особи повинен відбуватися паралельно з оволодінням знаннями, набуттям професійного та соціального досвіду, прагненням до самовдосконалення, самореалізації, формуванням самостійності, критичності мислення тощо [8].